

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

I/3. szám
2007. január

Sikeres és Boldog Új Évet!

A siker magától nem születik, hanem keményen meg kell dolgozni érte! Tenni kell ezt magánemberként a család boldogulásáért, és tenni kell a közért szerepet vállaló emberként, a község boldogulásáért egyaránt.

A 2006-os év értékelése helyett csak annyit mondanék, hogy az új összetételű képviselőtestület első önálló éve 2007 lesz. Ez lesz az a pénzügyi év, amikor a szigorodó állami támogatások mellett kell az eddig halogatott, korábban megígért vállalásokat teljesíteni.

A következő költségvetés elfogadása során nehéz és nagy döntéseket kell meghoznia a képviselőtestületnek. A 2007-es esztendő az uniós pályázatok induló éve. Az olyan kis önkormányzatok, mint a miénk csak úgy tudnak nagyobb összegű feladatokat megoldani, ha pályáznak.

A most induló pályázati lehetőségek 20%-os önrészesedésűek. Információink alapján útépítések és útfelújítások szerepelnek a kiírásban. A sikeres pályázatokhoz engedélyezési tervek szüksége-

sek, ezért kezdeményeztük a Várdomb utca út-, és csapadékvíz elvezetés tervének elkészítését. Fontos dolog, hogy professzionális pályázati céget válasszunk ki a „formai hiba” kifogások elkerülése végett.

Előre kell lépünk a leányvári temető arculatának szebbé tételében is. Szükség van közlekedési úttal megközelíthető új parcellák kialakítására is. Felkérjük építész tervezőinket, hogy működjenek közre a nyitott előravatalozó és a lélekharang tervének, valamint látványtervének elkészítésében.

Terveink vannak, remélem, hogy az intézményeket legalább a 2006-os szinten működtetni tudjuk. Az összefogásra szükség lesz, hogy az elért eredményeket meg tudjuk őrizni, esetleg még előbbre is tudjuk lépni.

Kívánok mindenkinek jó erőt, egészséget, megértést és boldogulást!

Tóth János
polgármester

Képviselő-testületi ülés 2006. december 18.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai:

Adamik Sándor, Csobán Zoltán, Frank György, Gölczné Nagy Éva, Juhos Tamás, Kovács István, Hanzelik Gábor, Misikné Lóczy Irén képviselők

Bognárné Dr. Solymoskövi Veronika jegyző

Papp Pál alpolgármester

Tóth János polgármester

A polgármester beszámolt a két ülés között végzett munkáról.

- November 30-án megbeszélés folyt az iparterület érintett cégeivel az útkialakítás és burkolás témájában.
- December 7-én délelőtt Kesztölc, Piliscsév, Leányvár községek polgármesterei és Leányvár alpolgármestere megbeszélést folytatott a Budapesti Műszaki Egyetem Környezetvédelmi Tanszékének adjunktusával a közös szennyvíztisztító valóságos kapacitásának megvizsgálásáról. Az adatok biztosítása folyik. Műszaki szakvélemény az árajánlat elfogadása után január végére várható.
- Sikeresek voltak a mikulásnap ünnepségek december 6-án, 7-én és 9-én.
- December 10-én a „Sing mit” német nemzetiségi dalos találkozón került átadásra a képviselőtestület döntése alapján a díszpolgári cím Dr. Szakmár Jánosnénak.
- December 14-én zajlott a Közmeghallgatás. Közepes érdeklődés mellett, tárgyilagos hangvételben érdeklődtek a falubeliek Leányvár ügyei felől.
- December 14-én kistérségi értekezlet zajlott. Az alábbi napirendek szerint:
 - A sajátos nevelési igényű gyermekek szállítása február 1-től kistérségi szerződésű autóbusszal fog történni a Montágh Imre Általános Iskolába.
- Elfogadást nyert a Dorog és Térsége Jelzőrendszeres Házi Segítségnyújtási és Támogató Szolgálat alapító okirata és szakmai programja.
- A kistérségi értekezlet állást foglalt a 2007. évi hulladékszállítási díjemelés mértékéről. A tervezett 32%-os emelést visszautasítva, tárgyalást kezd a Rumpold Kft.-vel a csak az inflációnak megfelelő emelés mértékéről.
- December 16-án meghitt és szép ünnepként éltük meg a Falukarácsonyt.
- Elkészült a Német Kisebbségi Önkormányzat terve a Művelődési Házban. Külön köszönet illeti Kovács István képviselőtársunkat, aki a felújítás orozlánrészét vállalta, térítés nélkül. Köszönet illeti Adamik Sándor képviselőtársunkat, aki az aljzatkiegyenlítő réteg kialakítását végezte, díjtalanul.
- A képviselőtestület elfogadta a 2007. évi üléseinek munkatervét.
- A köztisztviselők teljesítményértékelése, munkájuk megítélése szempontrendszer szerint fog történni, melyet a képviselőtestület áttekintett, és egyet értett vele.
- Leányvár honlapjának megújításáról döntött a képviselőtestület. Mindenki egyet értett azzal, hogy az új honlap az eddigiektől eltérően hű tükre legyen az önkormányzat, a sport és a kultúra teljes vertikumának. A testület megbízta Pfluger Gábort, Hanzelik Gábort és ifj. Kovács Istvánt az új honlap kialakításával, arculatának megformálásával.
- A képviselőtestület elfogadta az új belső ellenőr 2007. évi munkatervét.

Önkormányzati hírek

- A képviselőtestület döntött a korábban kemény vita után kialakított ÉDV Rt. lakossági és közületi csatornadíj ajánlatának elfogadásáról. A lakossági díjakat inflációkövetőre sikerült mérsékelni. A javaslat 340 Ft/m³ helyett 330 Ft/m³ díjtételre.
- A képviselőtestület elutasította a hulladékszállító 32%-os emelési szándékát, és tudomásul vette, hogy a kistérségi társulás tárgyalja tovább a díjtételt.
- A képviselőtestület elfogadta a Gazdi étterem étkezési díjának emelését, melyet mértéktartónak ítélt.
- A képviselőtestület döntött egy akciósi fénymásoló-berendezés megvásárlásáról, ami a 2007. évi költségvetésünket fogja terhelni.

*Tóth János
polgármester*

Miért?

Vajon miért vállalt egy sok munkával járó feladatot a korábbi Képviselőtestület, miért indította el a Kálvária dombon a lakóingatlanok kialakítását?

Az Önkormányzat bevételi forrásai:

- Normatív állami támogatások (óvoda, iskola ...)
- Állami átengedett bevételek (SZJA, gépjárműadó...)
- Saját bevételek (helyi adók, díjak, ingatlanértékesítés ...)
- 2006-ra az állami normatív támogatás:
 - Óvoda 71 fő után ~ 291 000 Ft/fő, összesen: ~ 20,7 millió Ft
 - Iskola 143 fő után ~ 298 000 Ft/fő, összesen: ~ 42,6 millió Ft

2006-ban az előírt jogszabályi, törvényi keretek között az óvoda működéséhez 32,7 millió, az iskola fenntartásához 66,9 millió Ft szükséges.

A normatív állami támogatás a tényleges fenntartási költségeket az elmúlt években sem fedezte, 2006-ra már ~ 36 millió Ft-ot saját forrásból kell biztosítani.

Köszönhetően a viszonylag magas iparüzési adóbevételeinknek, ez mindaddig működési hitelfelvétel nélkül biztosítható volt, de a fejlesztések rovására ment.

Az állami támogatások optimálisabb kihasználásához magasabb lakosságszám illetve tanuló gyermeklétszám szükséges. Ha hosszabb távon saját 8 osztályos iskolát akarunk a faluban, törekednünk kell arra, hogy magasabb tanulólétszám legyen az intézményben. Ennek alapja lehet, hogy fiatal pároknak lakóingatlant tudjunk biztosítani.

Telkek kialakítására - a rendezési terünknek megfelelően - a Kálvária dombon van lehetőség. A terület közművesítése kedvező feltételű hitelből, 10% önerésszel oldható meg. A hiteltörlesztés fedezete az eladott telkek ára.

Meggyőződésem, hogy a mindenkori Képviselőtestületnek felelősséggel kell meghozni azokat a döntéseket, melyek a falu jövőjét befolyásolják rövid és hosszú távon egyaránt.

*Csobán Zoltán
képviselő*

Leányvár község Önkormányzatának
18/2006.(XII.18.) számú rendelete

A szennyvízcsatorna használati díjának megállapításáról.

1.§.

A rendelet hatálya kiterjed azokra a természetes vagy jogi személyekre, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságokra, akik vagy amelyek Leányvár község érdekeltségi területén ingatlantulajdonnal rendelkeznek, illetve ingatlant használnak.

2.§.

(1) Leányvár község érdekeltségi területén a szennyvíztisztító üzem illetve a csatornahálózat üzemeltetője az ÉDV Rt.

(2) A települési folyékony hulladék kezelésére szerződött szolgáltató az 1.§-ben megjelölt területen valamennyi tulajdonos tekintetében köteles tevékenységét folyamatosan ellátni.

3.§.

(1) A csatornahasználati díj :
Lakossági fogyasztók esetében:

330.-Ft + ÁFA /m³.

Jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok esetén:

575.-Ft + ÁFA /m³.

(2) A díjmeghatározás alapja a vezetékes ivóvízmennyiség leolvasásából származó vízfogyasztás.

(3) A természetes személyek a nyári időszakban, április 1-től szeptember 30-ig, a fogyasztott víz 80 %-ának megfelelő díjat kötelesek fizetni, téli időszakban 100 %-ot.

(4) Gazdálkodó szervezetek egész évben a fogyasztott víz 100 %-ának megfelelő, teljes díjat kötelesek fizetni.

(5) Állattartó telepek által fizetendő díj külön megállapodás tárgyát képezi.

(6) A díj beszedésére az ÉDV Rt. jogosult.

(7) A számlázás alapja a 2007. január 1-jei vízmérőállástól számított vízfogyasztás.

4. §.

E rendelet hatályba lépésével hatályát veszti a 18/2003.(XII.16.), a 15/2004.(XII.20.) és a 26/2005.(XII.27.) számú rendeletekkel módosított 13/2002.(XII.19.) számú Önkormányzati rendelet.

Leányvár, 2006. december 18.

Tóth János
s. k.

polgármester

dr. Solymoskövi Veronika
s.k.

jegyző

Új leányvári díszpolgár

A Képviselőtestület 2006. november 27-ei zárt ülésén döntött a díszpolgári cím odaítéléséről. *A leányvári gyermekek nevelésében folytatott életművéért és a leányvári német nemzetiségért végzett munkájáért a képviselőtestület Dr. Szakmár Jánosné Leányvár község díszpolgárává választotta.*

A Leányváron élő lakosság nagy része, az ötvenes nemzedéktől kezdve visszafelé nevezhette óvó néninek Rozikát. Erdély Jenő bácsi javaslatára lett a frissen végzett könyvelőből leányvári vezető óvónő. Korszakszerű tevékenysége folytán a kis hosszúkás parasztházból óvodabővítéssel alakult ki a mai három csoportos napközi otthonos óvoda. Sok utánajárással, a környékbeli cégek segítségével gyönyörű óvodai játszóteret alakított ki. Sok időt fordított rá, hogy az óvodai német foglalkozások megalapozzák az általános iskolai német oktatást. Mondanom se kell, hogy az első újonnan alakult Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke Rozika lett. A mai sikeres nemzetiségi munka fundamentumait ő rakta le. Megalakult a Né-

met Nemzetiségi Ifjúsági Táncsoport, először még magnóról táncolva, majd szárny bontogatva elindult a zenekar szervezése is.

Ma már Gáspár Tibor irányítása alatt több mint százán táncolnak különböző korcsoportokban. A zenekar környékünkön, sőt külföldön is nevet szerzett magának. Rozika sok nagyszerű programot talált ki, és szervezett meg. Emlékezetes, országosan jegyzett rendezvény volt 1998-ban a Hagyományörző Lakodalom. A 2006-os évben a „Leányváron – Leányvárról”

program-sorozat ötletadója, és a Leányvári Nagycsaládosok Egyesületével közösen, szervezője volt.

Sokat köszönhetünk neki; kreativitásával, szervezőkészségével, precizitásával sok frissen beköltöző leányvárit is megnyert, és megnyer a nemzetiség ügyének.

Valamennyi leányvári nevében kérem, hogy színes ötleteivel, szervező munkájával segítsen, hogy a község lakói mindinkább váljanak egy közösséggé.

*Tóth János
polgármester*

Beszélgetés a nyolcvannégy éves Lunczer Béla szíjgyártó mesterrel

A kézműves mesterségek sorában a régi-régi szíjgyártó szakma hagyományai, szépségei községünkben kevésbé voltak ismertek, mint a hagyományosan állattartást folytató vidékeken. Köztünk él a szakma mestere, és mégis keveset tudunk róla.

Béla bácsi 1922-ben született a Hajdú-Bihar megyei Nyíraczádon, ahol apja és nagypapa is szíjgyártók voltak. A kevéske föld nem tudta eltartani a négy fiúgyermekes családot, és a nagy gazdasági válság időszakában nagy dolog volt munkát találni. A települést környező uradalmakban, nagyobb tanyákon és feldolgozó üzemekben (szeszgyár, malom, olajütő) a lóra, mint igás állatra alapvető szükséglet volt, s következőképpen a lószerszámkészítés is állandó foglalkoztatást biztosított a szíjgyártó mestereknek.

Béla bácsi is tizenhárom éves kora óta apjával együtt járta a környező tanyákat, uradalmakat, ahol órabérért végezték a szerszámjavítást, -készítést. „Két-három hete is dolgoztunk egy-egy megbízónál, ahol kosztot, szállást is kaptunk”- mondja. A bőrt a megrendelő vásárolta meg a debreceni bőrgyáraknál. A bőrt kikészítő tímárok tizenöt-húsz napot is dolgoztak egy-egy marhabőrön, mire az braun bőr (fekete

színű) vagy vikszes bőr (natúr színű) lett. Az állat testrésze szerinti bőr más-más célokra volt alkalmas (húzószíj, sziromszíj, varrószíj stb.) Minden művelethez megvoltak a kéziszerszámok is. Béla bácsinak

még megvannak a sok munkától fényesre kopott különböző árák, (tőrár, szíjvarró ár) görbekések a bőrvágáshoz, az úgynevezett cirkli (közöszerű jelölő szerszám) a szabáshoz. A varrásjelző kerék (csillagszerű, tüskézett, nyélbe fogott kerék) biztosította a szép varrásvonal jelölését, és ami ugyanolyan fontos volt, az egyforma varróöltéseket. A sittoló késsel a bőrszíj darabokat a toldásoknál passzintották, hogy a szíj (például: gyeplőszár) egyenletes legyen.

A szétszedhető négy lábú varrószéket magukkal vitték. E széken satu-szerű fapofákkal összeszorították a keményebb bőroket, és úgy varrták össze azokat. A varrás díszes és tartós módját a két tüvel varró varrás biztosította. Ha nem szíjjal, hanem speciális fonallal varrtak, akkor a fekete bőrhöz szurokkal, a natúr bőrhöz méhviasszal vonták be a varró fonalat. Ami bőrből készíthető volt, azt mind vállalták. A lószerszámok alapvetők voltak (kötőfékek, láb-szárvédők, különböző lovagló nyergek, komplett lószerszámok), de készítettek fut-

Egy iparos dinasztia veteránjának életéről és munkájáról

ball-labdát, hátiszákot és női válltáskát, és hogy korunkhoz érjünk: biztonsági tűzoltóövet, villanszerelő mászóvas-szíjzatót, bőrkötényt, (hegesztéshez) vállpárnát (zsákolásnál a vállat és nyakat védő bőrt).

Béla bácsi apja ún. szapler volt, aki értett a parádés kocsik kárpitozásához, fényezéséhez, és a szíjgyártáshoz. Érdekes véletlen, hogy a nagyapa unokája és dédunokája is kocsifényező lettek, de már nem parádés kocsikat, hanem autókat fényeztek. A díszes uradalmi hintók kerekeit ún. csikozóval (ecset) festették. Ez féltett szerszám volt, mert mókusfarok szőréből készült (annak egyenes a szőre- magyarázza Béla bácsi), és drága volt. A festékeket márványlapon porból és firneiszből (hígító) gyúrták. A szíjgyártó szakma nem volt szezon jellegű. A szíjgyártóknak télen-nyáron volt állandó munkájuk és megélhetésük. Őt kovácmester és kerékgyártómester (bognár) dolgozott Béla bácsi szülővárosában. Nyíraczádon templomból is öt volt. Római katolikus, görög katolikus, református, zsidó valamint baptista imaház. A különböző vallású emberek barátságban és békességben éltek egymással. A békétlenséget csak a nagy politika szította az emberek között. Szerdánként általános és disznó piac volt, ahol a termékek cseréje folyt. Az emlékek a paraszti élet eseményeihez kötődtek (betakarítás, disznóölés stb).

A karácsony szép ünnepéhez tartozott a kántálás. Béla bácsi is volt kántálásán, ahol a gazda tíz-húsz filléres borralalóval hálálta meg a karácsonyi köszöntést (hasonló a falunkban ismert betlehemezéshez).

A fiatal szíjgyártó 1943-ben kapott behívót és Szovján tüzérnek képezték ki. Alakulatában sok lovas lévén, szükség volt a szíjgyártókra, és a kiképzés mellett itt is szakmájában dolgozott.

A fasizálódó háborús helyzet visszaközön Béla bácsi Polgári Személyi Lapjáról (két oldalas, kartonszerű nyomtatvány). Ezen a népmozgalmi nyilvántartó a személyazonosságán kívül az igazolvány ötödik pontjában azt is igazolta, hogy „a törvényes rendelkezések szerint zsidónak nem tekinthető.” (Dátum: 1942. március 29.)

1944 húsvétján került sor a háborús bevetésre. A lengyelországi Galíciában „egy nagy harc volt” – meséli. Az állandósuló szovjet offenzíva (orosz gőzhenger) folyamatos visszavonulásra készítette őket is, míg nem 1945 húsvétján, Pünkösdvásárhelyen esett fogságba. „Jöttek az oroszok, mint a hangyák” – meséli. Mindent elvettek tőlük „Ilcsi, Ilcsi sose látlak többet!” – siratta lovát.

Hadifogolyként Győrbe került (tizennyolc ezren egy táborban), majd Románián keresztül a Szovjetunióba szállították őket. Kurszkban a 4175-ös számú hadifogolytáborban volt hazatéréséig. A táborban alultápláltság következményeként tömegesen haltak meg az emberek, az élők legyengülve mínusz harmincfokos hidegben, tömegsírokban földelték el társaikat. A táborban is kiemelték szaktudása miatt, ahol később már futball-labdákat kellett varmia a lószerszámok helyett. 1947. szeptember 26-án a Magyar Népjóléti Minisztérium Hadifogoly Gondozó Kirendeltsége 2559/13 sorszámú igazolványával igazolta, hogy hadifogságából hazatért. „Köpenye jó, alsoneműje jó, lábbelije csizma. Őt forintos gyorssegélyben részesült” – igazolták. Kurszk – Záhony – Debrecen és onnan gyalog Nyíraczád. Édesanyja ölelésekor mindketten csak zokogtak.

Gondolta vége a háborúnak, töménytelen szenvedésének, és jön a békés polgári élet. 1948-ban feleségül vette a hétgyermekes családból származó Gajdos Máriát. Hat

Egy iparos dinasztia veteránjának életéről és munkájáról

hold földjükön gazdálkodtak, és csak éppen a megélhetésre jutotta. 126 kg sertést, 8 kg zsírt, tojást, burgonyát, még réti szénát is le kellett adni. A fejadagon felüli termést vitték a Futurába – meséli. (Terménybegyűjtő) Nem mertem tőle megkérdezni, hogy tudja-e, ki volt az akkori idők begyűjtési minisztere.

Megunva a nélkülözést Budapestre jött, és a rákospalotai bőrkonfekció üzemben dolgozott. Ismét lószerszámokat, bőrszíjakat, futball-labdákat készített. Mivel nem talált albérletet, visszaköltözött szülővárosába, Nyírácsádra. Egy helyben szerveződött fakitermelő brigáddal került a Pilis-hegyi Állami Gazdaságba, ahol munkát kapott. Szorgalmas munkáját megbecsülték, és az akkori igazgató Bódis József 1965-ben biztosított számára szolgálati lakást, így a család is Piliscsaba-Jászfalura költözött. Spórolt pénzükből 1968-ban vették meg a Leányvári Bécsi út 70. szám alatti kis házukat.

1973-ban felesége elhunyt, azóta egyedül él takaros, rendezett kis házában.

Egy fiúk, Károly 1951-ben született. Menyével és két unokájával együtt gyászolja fiatalon elhunyt fiát. 1982-ben lett nyugdíjas. Munkáját szerette, munkahelyén megbecsülték. Jó munkájáért többször lett „kiváló dolgozó” – mutatja a fiókban a fényképek mellett őrzött „csecsebecsét”. Szerénységgel kéri, hogy munkasikereiről ne írjak, pedig megszállottja volt szakmájának és munkájának. Idős korára még a gumis szakmát is megtanulta, és a gazdaság gépeinek gumitömlőit vulkanizálta. Aratáskor mindig készenlétben volt. Idézi bátyja mondását, mely szerint „aratáskor még a halottat is padlásra kell tenni”.

Mikor arról érdeklődöm, hogy milyen az egyedüllét, rövidesen egyszerűen fogal-

maz: „Megszokni nem lehet, de bele kell törődni.” Mutatja gyógyszereit, és sorolja betegségeit. A mai életünkről azt mondja, hogy az emberek mások lettek. Mindenki rohan, fut a dolga után. Van munkanélküliség, kábítószer, bankrablás, igaz hogy demokráciában és szabadságban élünk, konstatáljuk együtt. Búcsúzóul arra kér, hogy csak egyszerűen érdemeit mellőzve írjak róla. Igyekeztem, de élete, sorsa fontos üzenet a mai fiataloknak. Béla bácsi egész életében egyszerűen csak dolgozott. Idős korát meghazudtoló példás rendet és tisztaságot tart házában, környezetében. Szomorkásan mondja, hogy a társasági életet a kevés bolti bevásárlás, egy-egy utcai találkozás, beszélgetés és az orvoslátogatás jelenti.

Elgondolkodtató és társadalmi szintű megoldatlan kérdés, hogy az egyedül élő emberek a mindennapok apró gondjaival, ápolásukkal, rosszabb esetben megélhetésükkel, szinte kilátástalan helyzetben vannak, miközben százmilliók jutnak díszes temetésekre, veszteséges vállalkozások vezetőinek végkielégítésére, „politikusok” választási óriásplakátjaira.

Szeretném, ha akármilyen apró gondjának megoldásában örömet szerezhetnénk Béla bácsinak, aki sok-sok kézzel varrt futball-labdájával, versenynyergével annyi-annyi embernek szerzett örömet. Az ő egész élete arról szól, hogy minden nehézségét saját munkájával oldotta meg. Ő nem kér, hanem emelt fővel viseli sorsát.

Béla bácsi Pünkösdi havában, május 10-én lesz 85 éves.

*Dr. Szakmár János
Leányvár, 2006. december 29.*

Leányváron Leányvárról – hagyományörző programsorozat

Az ötlet szeptember elején formálódott egy pályázati lehetőség kapcsán, ekkor ültünk le először a lehetőségeinket feltérképezni Szakmár Rózsikával... kellene egy programsorozat, hagyományörzés jegyében, a közeledő karácsonyi ünnepkörhöz is kapcsolódva, a Lena mint egyesület jogi keretei között megvalósítva, a dalkör és a táncsoport közreműködésével... és az egésznek a célja? Egy igazi kézfogás, a leányvári „befogadó” sváb lakosság és

a nagycsaládos egyesület által képviselt „beköltöző” fiatal gyermekes családok között. Ahogy formálgattuk, egyre jobban tettszett az ötlet, a gondolat, a kezdeményezés... már az előkészítés, a közös gondolkodás is örömeinkre szolgált, aztán elkészült a pályázat, utcára kerültek a plakátok, a postaládákba a szórólapok és innentől nem volt visszaút...

Az első alkalommal Gerstner Károly hagyománytörténeti előadását hallgathattuk meg, melyből csak egy gondolatot emelnék ki: Leányvár mindig is egyfajta megálló volt, átjáró az ide betelepülő és innen - különböző okból - elköltöző családok számára, és mégis

meg tudta őrizni a helyi közösséget, azaz befogadó és elengedő tudott lenni, és ez talán a napjainkban is így van. Az előadást Szabóné Érdi Mónika hegedűművész játéka és a dalkör éneke foglalta méltó keretbe. A résztvevők számára képekben is feltárult Leányvár „hagyatéka”, ki-ki utánanézhette, hogy a laccímén álló házban vagy annak elődjében mely sváb család lakott, és innen hova költöztették át a kitelepítés során. A kultúrotthon nagyterében kerültek kiállításra azok a tablók, amelyek a régi leányváriak életét mutatják be, míg a tárlat egy csendes sarkában Tímár Zsuzsára emlékezünk.

A programsorozat második állomása egy igazán pezsgő és nyüzsgő családi kavalkádnak bizonyult, a nagycsaládosok évek óta megrendezésre kerülő karácsonyi kézműves műhelyén ezúttal épp annyi látogatót fogadtunk, mint az elmúlt öt esztendőben együttvéve. Készültünk furulyás műsorral, daltanulással..., de mindezt elnyomta a közös készülődés izgalma, a mézeskalácsfestés, a karácsonyi asztaldíszek, koszorúk készítése... ennél nagyobb bajunk azonban sose legyen.

Lena egyesület

Kérdéses volt, hogy a december során egymást érő helyi programok sorában vajon milyen érdeklődésre számíthat „egy újabb” táncos program, kicsit tartottunk attól, hogy a karácsonyi bevásárlási láz elsodorja ezt az eseményt, de nem így történt. Kiss Lászlóné a Német Kisebbségi Önkormányzat képviselőjeként meleg szavakkal biztatott mindannyiunkat a nemzetiségi hagyományoknak a leányvári közösség számára történő átadására, megerősítve az „igazi kézfogás” szükségességét. Gáspár Linda – ezúttal nagyrészt kezdő, és egyszerre több korosztályhoz tartozó – szokatlan összetételű táncsoporttal találta szemben magát, és nagyszerűen megbirkózott a feladattal. A táncház során megismerhettük az alapvető sváb polka lépéseket, így remélem immár senki nem jön zavarba a következő szilveszteri vagy farsangi bálon. E december 2-ai délutánnak kb. 80 résztvevője volt, minden korosztályból. A Dalkör aszszonyai Ica nénivel már délután kettőtől gyalulták a káposztát, gyúrták a krumplisztasztát és pirították a prézlit, de örömmel mondhatjuk, hogy megérte, mert senki nem maradt éhesen. A program zárásaként közös énekléssel, együtt gyújtottuk meg az első gyertyát az adventi koszorún, és a Dalkör énekeivel Szent Borbálára, a bányászok védőszentjére emlékeztünk.

Köszönjük mindazok közreműködését, akik e sokszínű programsorozat szervezésében és megvalósításában eddig részt vettek.

Csőrgits Andrea

A Leányváron - Leányvárról hagyományőrző programsorozat 4. állomása a közös karácsonyvárás volt, ahol betlehemes műsorral, közös énekléssel együtt búcsúztattuk a adventi időszakot és nyitottuk ki a karácsonyi ünnepkör kapuját. A hűvös, valóban télies idő miatt - s, hogy Mária, a pásztorok és anyukáink ne fázzanak-, behúzódtunk a templomba. Megteltek a padok nagymamákkal, nagypapákkal, unokákkal, anyukákkal, apukákkal...

Az ünnepséget Szikora Gyula nyitotta meg. A kiosztott, külön erre az alkalomra elkészített szövegek könyvek segítségével a bátrabbak együtt énekelhettek a Leányvári Német Nemzetiségi Dalkörrel karácsonyi dalokat. Két betlehemes játékot is láthattak a jelenlévők. Elsőként a 8. osztályos tanulók adták elő betlehemes játéukat németül, majd a Szikoráné Burányi Rita által betanított „kis csapat” előadását élvezhettük. A műsor zárásaként csillogó szemű gyermekek énekeltek a karácsonyfák alatt a Mennyből az angyalt. A templomajtóban a szervezők mézeskaláccsal és forralt borral kedveskedtek a megjelenteknek.

Úgy gondolom, hazafelé már senki nem fázott, és ez nem csak a finom forralt bornak volt köszönhető, hanem a valahová tartozás élményének is, amit a „kis”, és „nagy” családunk (a közösség) nyújt számunkra.

Madar Veronika

Beszélgetés Bánffy Miklóssal, Leányvár leköszönő polgármesterével

Felfokozott lelkiállapotban léptem ki otthonomból, épp aznap hullt az idei első hó. Többszöri egyeztetés után végre sikerült megbeszelnünk egy alkalmas időpontot. Nem vártam, hogy merőben új és fontos információkat fogok megtudni volt polgármesterünktől, pusztán egy kötetlen, s tán bensőséges beszélgetésre vágytam. Kíváncsi voltam, hogy hogyan telnek napjai, milyen elfoglaltságai, céljai vannak annak az embernek, aki sokáig községünk első számú embere volt, mégis talán sokszor távolsgártartó a lakosokkal.

Udvariasan betessékelt a dolgozószobájába, és egy jó erős fekete mellett elbeszélgettünk...

Hogy érzi magát, mivel telnek napjai?

Köszönöm jól, igyekszem rendbe tenni az itthoni dolgaimat, az erdélyi és a johannita ügyeimet intézem. Itthon a könyvtáramat, gyűjteményeimet teszem rendbe, amivel idáig nem volt elég időm foglalkozni. Erdélyben a birtokaink visszaszerzését intézem, itthon pedig a Johannita Rend magyar tagozatának vezetője lettem, és ez igen sok munkával jár.

A birtok visszaszerzése még folyamatban van, rengeteg munkával, és alkalmasint pereskedéssel jár a Kolozs, Fehér, Harigta és Maros megyei birtokok ügyeinek intézése.

Ugyanakkor továbbra is foglalkozom a Gerecse-Pilis Vízitársulattal, ami kifejezetten közfeladat.

Szeptember végén nagy meglepetést okozott az egész falunak azzal, hogy úgy dön-

tött, mégsem indul a polgármester-választáson. Ön személy szerint azt hittem, hogy idén egy igen izgalmas választásunk lesz, és csalódottan hallottam, hogy mégsem indul.

Miért döntött így?

Meggyőződésem, hogyha egy ember valamit tisztességesen nem tud csinálni, akkor tisztességtelenül nem szabad csinálnia! Én ugyan már majdnem 27 éve nem borotválkozom, de azért minden nap szoktam tükörbe nézni, és szeretek belenézni, nem azért, mert olyan szép vagyok, hanem azért, mert nincs, ami undorítson.

Miért gondolja, hogy tisztességesen nem tudná tovább folytatni?

Azért mert a jelenlegi politikai, belgazdasági helyzetben az én elveimmel nem lehetett volna fenntartani a falu gazdasági működőképességét, és ahhoz, hogy másképpen végezzem, a nevemet nem adom.

Akkor ez a döntése összefügg az országgyűlési választások eredményével, és az új kormány megszorító intézkedéseivel?

Így igaz. De elsősorban nem a pártpolitika miatt, hanem a belgazdasági helyzet miatt.

De még szeptemberben elkezdte gyűjteni a kopogtató cédulákat. Akkor még nem látta a gazdasági helyzetet?

Nem. A trendet láttam, de a 2007-es év költségvetési tervezete augusztus végén kezdett körvonalazódni, és akkor jutottam

Interjú

olyan információk birtokába, melyek azóta be is bizonyosodtak. Tehát beigazolódott azok a sejtéseim, meglátásaim, amik egyértelművé teszik, hogy az elkövetkezendő három évben az önkormányzatok korrektül előre lépni nem tudnak, illetve látványosan vissza fognak lépni. Minimum húsz százalékos állami támogatáscsökkenés várható. Leányvár speciális helyzetben van, mivel a falu lélekszáma olyan, mely nagyon megnehezíti az intézmények fenntartását.

Ebből a lélekszámból körülbelül 160 általános iskolás korú gyermek él a faluban, ebből mintegy 20-30 nem Leányváron, hanem valamilyen speciális iskolában vagy gimnáziumban tanul. Ettől kezdve marad 130-140 gyermek Leányváron, az iskola pedig körülbelül 200 gyermek oktatására rendelkezik megfelelő kapacitással. Ha pedig az iskolába nem 160 gyerek járna, hanem 200, akkor több fejpénzt kapnánk ugyanannyi pedagógusra és egyéb dolgozóra, és maximum 20 százalékkal több rezsire. Ez a 60 gyerekes fejpénz 20-25 millió forint. Ugyanakkor a falu ezt a hiányt a saját bevételeiből kénytelen megadni, ami 30-40 millió forint.

A Leányvárnál kisebb települések hogyan oldják meg ezt a problémát?

Hála Istennek Leányvár nem tartozik az önhibájukon kívül forráshiányos települések közé, a Leányvárnál kisebb települések ilyen esetben forrás-kiegészítést kapnak. Ezt mi nem tudjuk megkapni, mert sikerült a leányvári iparterületek kialakításával többletbevételekhez jutnunk.

Leányvárnak az lenne jó, ha még 300-400 fővel nagyobb lenne a lélekszáma, ezért indítottuk el a Kálvária dombi lakóterület fejlesztését, és sajnos menet közben nem volt kellő egység a képviselőtestületben

ahhoz, hogy ezt gyorsan meg lehessen oldani.

Úgy gondolja, hogy ebből még lesz probléma a faluban, hogy kevesebb az iskoláskorú gyermek?

Igen, egyértelműen.

Ön szerint a Kálvária dombi terület beépítésén kívül hogyan lehetne még megoldani ezt a problémát?

Korrektebb, jobb szociális-, család-, és oktatáspolitikával országos szinten. Ezt helyi szinten nem lehet megoldani, ahhoz túl kicsi a falu.

Polgármesteri tevékenysége befejeztével két díszpolgári címet is kiosztott. Mikor fogalmazódott meg önben az, hogy ezt át szeretné adni?

Ebben az ügyben abszolút egyet értettünk alpolgármester úrral és a képviselőkkel, hiszen még ha kevesebb is a beszéd, én úgy gondolom, hogy munkát azt tudunk értékelni.

Én már meglehetősen régen gondoltam erre, viszont akkor találtam csak korrektnek, mikor már biztos volt, hogy nem indulok a választáson, nehogy az emberek kampányfogásnak érezzék. Ebben alpolgármester úr független véleménye is megerősített.

Azért csak most tettük meg ezt a lépést, mert a díszpolgári címnek súlya kell, hogy legyen. Nem egy-két év, hanem valóban évtizedek, és folyamatos, kitartó munka, hogy az valóban értékes legyen.

Van-e olyan dolog így visszatekintve, amit másképp csinálna?

Interjú

Talán egy dolgot...Erőszakosabban kellett volna a Kálvária-dombi ügyet intéz-nem, mert akkor most már működne. Nem kellett volna hagynom a halogatást. Hiszen ez a falu érdeke lett volna, nem az enyém. Elkezdtek körülbelül hat éve, és ha olyan intenzíven tesszük, mint az utóbbi két évben, akkor mára ott már házak állnak, és új emberek laknak a faluban, akiknek ugyan még a gyermeke talán nem járna az iskolába, de két év múlva, amikor már nagy baj lesz, akkor igen. Mert az egy gyönyörű rész, és egy család rögtön csalná a többit. Olyanokat az ország bármely részéből, akik Budapest közelében akarnak élni, de az ottani ingatlanokat nem tudják megfizetni. Leányvár ingatlanárai nagyon barátságosak.

A falu ingatlanárait pedig 80 százalékban a közmű ára határozza meg. Mi az ingatlanárakat úgy határoztuk meg, hogy amennyibe nekünk kerül, annál többet ne kérjünk érte, mert ezzel vonzzuk ide a potenciális építkezőket. Az utóbb három évben nagyon sokan érdeklődtek, de végül azt mondták, hogy nem, mert még nincs kész.

Említette, hogy házi könyvtárát rendezgeti szabadidejében. Milyen műveket szeret olvasni? Kik a legkedveltebb írói, költői?

A könyvtáram állománya jelenleg körülbelül 2800 kötet. Ebből én elolvastam legalább 2500 kötetet biztos. A legkedvesebbek talán Fekete István természeti témájú elbeszélései és állatregényei, melyben az állatokat emberi tulajdonságokkal öltözteti fel.

Kedvenc költőm Arany János és az ő balladáái, de szeretem a romantikus írókat is mint Victor Hugo, vagy az újkori amerikaiakat, mint Steinbeck vagy Jack London.

Az erdélyi írók közül azt a hármat szeretem, akik ugyanazt írták meg három aspektusból: Tamási Áron, Nyíró József illetve Wass Albert. Mindhárman az erdélyi embert ábrázolták, mégis különböző szemszögekben láttatják őket.

Mit üzenne az új képviselőtestületnek és a polgármesternek?

Csak annyit, hogy közfeladatot végezni csak úgy szabad, hogyha minden személyes érdeket és indítást a közcélok mögé sorolunk, mert csak ez tudja előre vinni a falu életét, lehetőségeit! Jó munkát kívánok, Leányvárárt!

Végezetül milyen gondolatot osztana meg a lakossággal?

Én Leányvárban soha nem csalódtam. Persze emberi gyengeségek mindig vannak, ez természetes, de a legfőbb parancsolat a szeretet, azzal és azon keresztül nagyon sok dolgot lehet végezni, és jól értelmezni.

Azt szeretném még mondani, amit 15 éve az induláskor, és amit azóta is tartok.

„Nem azé, aki fut, nem is azé, aki akarja, hanem egyedül a könyörülő Istené.”

Aki segített, annak köszönöm! Egyébként meg azt, hogy Isten óvja Leányvárt!

Köszönöm szépen a beszélgetést!

Domavári Zsanett

Ünnep

Szilveszter

2007 ismét egy új év, minden szilveszter után érzem, milyen gyorsan telik az idő. Mintha csak tegnap lett volna az ezredforduló, a tv-ben, rádióban láttuk, hallottuk a világvégéről szóló jóslatokat. De mégis itt vagyunk.

Sok dolog történt a 2006-os évben. A különböző médiumokban nézem, hallgatom, olvasom az ilyenkor szokásos összegzéseket, értékeléseket és néha megdöbbenek – ez tényleg tavaly történt? Pedig tényleg. Ilyenkor egy kicsit nekünk is érdemes visszaneézni, mit tettünk, mi történt velünk az elmúlt évben. Jó dolog a számadás, ha csak magunk felé is, de legalább látjuk, hogy honnan hová jutottunk; találhatunk kapaszkodókat a jövőre nézve. Januárban mindig újult erővel vágok neki az életnek, a pihenés megvolt, most

már jöhetnek a feladatok, csak maradjon meg a lendület minél tovább.

Idén, vagyis inkább tavaly hosszú idő után ismét volt szilveszteri bál kis falunkban. Ismét, mondom – pontosabban írom – én, aki most vett részt először szilveszteri bálon Leányváron, de bízom benne, hogy nem az utolsón. Biztos vagyok benne, hogy az eseményről lesz még beszámoló, én előljáróban csak Gerstner Feri bácsit idézném. A bál kora hajnali, borgőzös óráinak egyikében épp arról beszélünk, hogy hogyan fogok én a január eleji lapzártáig valamit is írni. A válasz így hangzott:

- A lényeg, hogy azt írd le, nagyon jó buli volt!

Für Dávid

Vízkereszt

A vízkereszt, másnéven háromkirályok vagy epifánia egy keresztény ünnep, amelyet általában január 6-án ünnepelnek, ám sok helyen a legközelebbi vasárnapra tolják el a liturgikus ünnepet. Az epifánia görög eredetű szó, jelentése: megjelenni, feltűnni. Ezen a napon a nyugati egyházakban három eseményt ünnepelnek: a napkeleti bölcsek vagy másnéven Háromkirályok (Gáspár, Menyhért és Boldizsár) látogatását a gyermek Jézusnál (innen a "háromkirályok" elnevezés), Jézus gyermekkorát a Jordánban történt megkeresztelkedéséig (innen a "vízkereszt" elnevezés), valamint az általa véghezvitt első csodát a kánai menyegzőn.

Jézus megkeresztelkedésének emlékére a templomokban vizet szentelnek, s ebből a hi-

vek hazavihetnek valamennyit. Régebben ott-hon a szenteltvízzel megittatták az állatokat, hogy ne legyenek az év folyamán betegek, vagy magukra locsolták, betegségek vagy rontás ellen. Egyes helyeken a ház földjét is meglocsolták, hogy áldás legyen a házon.

A hagyomány szerint Befana, az öreg jóboszorkány ezen a napon a jó gyerekeknek ajándékot hoz.

Egyes országokban különösen Franciaországban, Portugáliában és a latin-

amerikai országokban süteményeket sütnek, amelyek közül egyben ajándékot rejtenek el. Az lesz a nap királya, aki az ajándékot megtalálja. Latin-Amerikában a gyerekek gyakran ezen a napon (Día de los Tres Magos) kapják az ajándékot karácsony helyett.

A szelektív hulladékgyűjtésről

Napjainkban a környezetvédelem a legdivatosabb szavak közé tartozik, gondoljunk csak a Greenpeace-re a WWF-re, hogy csak a legismertebb egyesületeket említsem. A környezet védelme már a 19. században elkezdődött, hiszen Magyarországon már ekkor védték az erdőket, a vizek tisztaságát – más kérdés, hogy előtte, a gyárak szennyező tevékenysége híján nem is volt igazán nagy szükség rá, szelektív hulladékgyűjtésre még annyira sem. A környezetvédelem, mint országhatárokat átlépő társadalmi mozgalom azonban csak a 20. század hatvanas éveiben alakult ki Amerikában. Gyors fejszámolás után rájöhettünk, röpke negyven év elég volt a mai szint eléréséhez. Persze mind szemetelesben, szennyezésben, mind pedig környezetkímélő megsemmisítés, újrafelhasználás terén. Öngerjesztő folyamat ez a világban, megállítani nagy valószínűség szerint lehetetlen, így a világban jelenleg legelfogadottabb és támogatottabb módszert, a szelektív hulladékgyűjtést célszerű követni. Ha még nem lenne elég ismerős a szó, az egész lényegéről annyit: az újrafeldolgozás (reciklálás) első lépcsőfoka, a különböző típusú és anyagú hulladékok szétválasztása. Leg-

egyszerűbb példa rá a Leányváron is megtalálható két hulladékgyűjtő pont, a temlom mellett és a vasútállomásnál. Papírt, üveget és műanyagot szelektálhatunk itt, a nagyobb városokban ezen kívül fémgyűjtők is találhatóak.

Egy dolog azonban a lakosság hozzáállása, hiszen a gyűjtők időről időre megtelnek, érdemes azonban megvizsgálni a másik oldalt is. A hulladékgyűjtő cégek a szelektív hulladékgyűjtés „morálját” ugyan már sikeresen kialakították, a szemétdíjakkal és meghatározott úrtartalmú kukákra vonatkozó bérletjegyekkel, hiszen, ha műanyag-, papír- és üvegszemetünk nagy részét leviszük a szelektáló helyekre, rögtön kevesebb marad otthonra. Értékelendő lenne azonban, ha „szemetesek” a hulladékgyűjtő szigeteket nem csupán jolly-joker spórolási lehetőségként adnák a nagyérdeműnek, hanem a céljuknak megfelelően használnák.

Mint már írtam, divatos szó a környezetvédelem, - valóban divatos, azonban minden, ami divatos, nagy pénzeket mozgat meg, jó üzlet, „van benne pénz”.

Für Dávid

A te szemed a mi szemetünk?!

Az elmúlt hetekben többen is felkértek ezen cikk megírására Leányvár lakosai közül. Találkoztam idősebbekkel és fiatalokkal egyaránt, akik jogos felháborodással panaszkodtak nekem a temető előtt található konténerről és annak tartalmáról.

Írásomban a falu tisztaságát szem előtt tartó, lelkiismeretes polgárok problémáját szeretném tolmácsolni a falu és mindnyájunk érdekében.

Az égető probléma az, hogy a temető előtt található konténer, habár nyilvános, az szigo-

rúan a temetői hulladék tárolására szolgál; egyesek azonban úgy gondolják, hogy az a felesleges háztartási hulladék elhelyezésére is alkalmas.

Ezért némelyek nyugodt lelkiismerettel viszik a temető elé az akár talicska- mennyiségű háztartási szemetet.

Az elhunyt szeretteiket rendszeresen látogató és gondozó temetőlátogatók sokszor képtelenek az elszáradt virágokat a konténerbe dobni, mert a legkülönbözőbb NEM oda való hulladéktól roskad a konténer. A figyelme-

Környezetvédelem

sebbek találhatnak benne műanyag flakonokat, papírt, konyhai hulladékot vagy elhasznált ruhadarabokat is.

Nyilvánvaló, hogy egy-egy alkalomkor (temetés, halottak napja, karácsony stb.) kevésnek bizonyul az az egy konténer a temetőből származó hulladék tárolására, azonban így a hétköznapiakon sem marad hely a temetői hulladék megfelelő tárolására, ha valakik felelőtlenégből és hanyagságból oda viszik a saját szemetüket.

Úgy gondolom, hogy ezek az emberek csöppnyi felelősséget sem éreznek környezetünk iránt, s pusztán azért helyezik az akár veszélyes hulladékot is a temetői konténerbe, mert takarékosági okokból nem hajlandók elismerni, hogy háztartásuk nagyobb mennyiségű hulladékot termel, mint amilyen

mennyiség után fizetik a szemétdíjat. Nagyobb szeméttárolóra váltani pedig eszükbe sem jut, mondván sokba kerül.

Egy nagyon praktikus, egyszerű, környezetkímélő és olcsó megoldást ajánlok minden kedves szemetelőnek:

A faluban több ponton is találhatóak szelektív hulladékgyűjtők, mellyel mi is spórolhatunk, és használatukkal talán egy kicsit tehetünk is az ellen, hogy környezetünk és földünk ne változzon globális szemetessé.

Ezért kérem a falu lakosságát, hogy a temetői konténeret rendeltetésszerűen használja, és rendszeresen szelektíven gyűjtse az újrahasznosítható hulladékot!

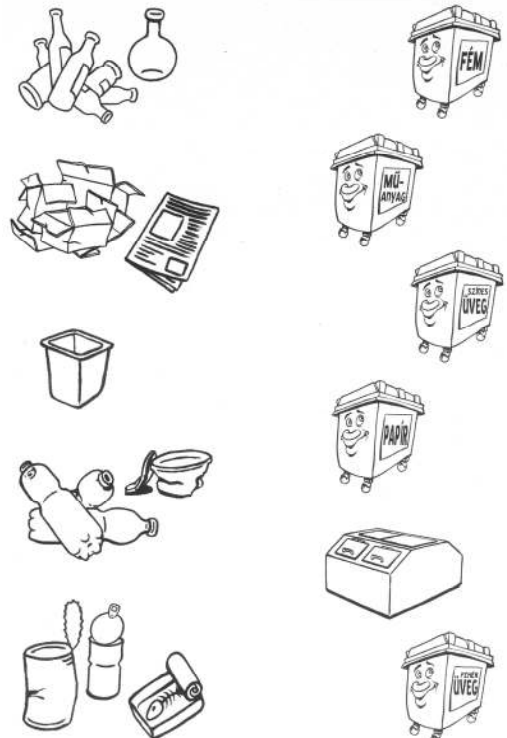
Megértésüket és fáradozásukat előre is köszönöm!

Domavári Zsanett

**Hogyan kerül az üveg a helyes konténerbe?
Keresd meg a helyes útvonalat!**

**Melyik hulladék hová kerül?
Kösd össze az egyes hulladéktípusokat a megfelelő edényekkel!**

„Tűzoltó leszel, s katona! Vadakat terelő juhász...” - avagy a továbbtanulásról

Új év, új feladatok várnak a 8. osztályos tanulókra. Közeledik iskolai tanulmányaik, munkájuk féléves értékelése. Mindamellet egy olyan kérdésben is döntést kell hozniuk, ami az elkövetkezendő néhány éveiket (vagy még többet) befolyásolja: a továbbtanulás.

Nem is olyan rég - az óvó nénik megmondhatják - amikor a lányok királylányok vagy legalább színésznők akartak lenni, a fiúk pedig tűzoltók, rendőrök esetleg űrhajósok...A felnőttek elmosolyodva nézik a csillogó szemű gyermeket, aki minden héten - mindig a legnagyobb hittel és elszántsággal - egy másik foglakozást választ magának.

Most, kedves Nyolcadikosok! Itt álltok, a pályaválasztás küszöbén. Van, aki még emlékszik óvodás álmára, van aki nem. Van, aki érez magában erőt azok megvalósításra és van, aki lemondott féltve őrzött vágyáról, mondván „Úgysem vagyok képes rá!” Érthető a bizonytalanság, hiszen hogyan tudhatnánk 14 évesen, hogy kik is vagyunk, mit is

akarunk ... ne aggódjatok sok felnőtt is így van ezzel! Most itt az idő, tessék elgondolkodni ezen a kérdéskörön!

No, de komolyra fordítva a szót! A születeknek és a tanáraitoknak igazuk van, amikor azt mondják „Vedd komolyan!” „Szedd össze magad!” „Ez most fontos!” (A negatív kritikákat is el kell fogadni „Neked ez nem fog menni!” – De ne feledjétek Yodát: „Az ERŐ veled van!”)

A döntés nem könnyű, de tudjátok, hogy ők segítenek nektek mindenben,- habár nem tanulhatnak helyettetek! Mi sem. De úgy gondoltuk, intézünk hozzátok néhány biztató szót, és hasznos információval töltünk meg egy-két oldalt számotokra. Minden bizonnyal az iskolában már tájékoztattak bennetek a továbbtanulás rejtelveiről, és még az sem kizárt (sőt), hogy jóval több információtok van, mint nekünk. De azért fogadjátok szeretettel tőlünk a következő sorokat, talán hasznosat is találtok közöttük.

Néhány, a környékbeli középiskolák közül és azok elérhetősége

Árpád-házi Szent Erzsébet Középiskola és Óvoda

Cím: Esztergom, Mindszenty tér 7.
Igazgató: Chalupa Zoltán
Tel./Fax: 33/509-261
Web: www.szterzsebet2-egom.sulinet.hu
E-mail: titk@szterzsebet2-egom.sulinet.hu
Nyílt nap: 2007. január 10. 9 – 12 óra

Balassa Bálint Gazdasági Szakközépiskola és Szakiskola

Cím: 2500 Esztergom, Szent István tér 4-6.
Igazgató: Meszes Balázs
Telefon: 33/523-065, Fax: 33/523-065
Web: www.keri-egom.sulinet.hu;
www.berzeviczy-egom.sulinet.hu
E-mail: kervend@nic.holop.hu; közgaz@hu.inter.net

Bottyán János Műszaki Középiskola

Cím: Esztergom, Főapát u. 1.
Igazgató: Dér Imre
Telefon: 33/500-955, Fax: 33/500-935
Web: www.bottyany-egom.sulinet.hu
E-mail: titkarsag@bottyany-egom.sulinet.hu

Dobó Katalin Gimnázium

Cím: Esztergom, Bánomi u. 8.
Igazgató: Smiger András
Telefon: 33/411-711, Fax: 33/411-050
Web: www.dobo-egom.sulinet.hu
E-mail: iroda@dobo-egom.sulinet.hu

Ifjúság

Géza Fejedelem Ipari Szakképző Iskola

Cím: Esztergom, Budai N. A. u. 38.
Igazgató: Pathó Zsolt
Telefon: 33/411-955, Fax: 33/411-285
Web: <http://gf-egom.uw.hu/>
E.mail: info@vnet.hu
Nyílt nap időpontja: 2007. január 24.

Szent István Gimnázium

Cím: Esztergom, Kis-Duna sétány 1. Pf. 88.
Igazgató: Sitku Pál
Telefon: 33/413-255, Fax: 33/523-181
Web: www.sztistvan-egom.hu
E.mail: szvistvan@szvistvan-egom.sulinet.hu

Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium és Kollégium

Cím: Esztergom, Bottyán J. u. 10.
Igazgató: Fr. Tokár János
Telefon: 33/510-290, Fax: 33/510-291
Web: <http://franka-egom.ofm.hu/>
E-mail: franka@index.hu

Zsigmond Vilmos Gimnázium és Informatikai Szakközépiskola

Cím: 2510 Dorog Otthon tér 3.
Telefonszám: 06 - 33 - 431 – 675
Fax.:06 - 33 - 441 – 340
E-mail: info@dorogi-gimn.sulinet.hu
Web.: <http://antares.dorogi-gimn.sulinet.hu>

Német Nemzetiségi Gimnázium, Közgazdasági Szakközépiskola és Kollégium

Igazgató: dr. Guth Zoltán
Cím: 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.
Telefon/fax: 06-26-330-140
E-mail: gimi1@axelero.hu
Internet: www.kulker-nemet.sulinet.hu

Mezőgazdasági, Erdészeti Szakképző Iskola, Kollégium és FVM Gyakorlóiskola

Igazgató: Mendli János
Cím: 2081 Piliscsaba, József Attila u. 2.
Tel: 26/375-244, 26/575-016, Fax: 26/575-017, 26/375-012
E-mail: info@mginfszki.sulinet.hu

Kolping Katolikus Szakiskola

Cím: Esztergom, Petőfi S. u. 22.
Igazgató: Baumann József
Telefon: 33/520-165, Fax: 33/520-165
Web: www.kolping-egom.sulinet.hu
E-mail: kolping@invitel.hu

Hasznos weblapok:

www.kozepiskola.lap.hu
www.diak.lap.hu
www.okm.gov.hu
www.sulinet.hu
www.szakkepzes.lap.hu
www.epalya.hu

Egyéb információ:

A leányvári Művelődési Házban kihelyezett ún. E-Magyarország Pont található, ahol számítógép, internet áll a rendelkezésükre, valamint fénymásolni és nyomtatni is tudtok. További információkért keressétek Pócsföldi Gábornét (Évát). Tel.: 509-901.

Az E-Magyarország pont nyitvatartása:

H:12-18, K:10-12, Sz:12-19, Cs:11-13, P:10-12

Végül jó félévi eredményeket, böles iskola-választást és szerencsés felvételt kívánunk az új évben!

Szerkesztők

Nyitott oldal

Tisztelt Polgármester úr!

Örömmel olvastuk a Leányvári Újság decemberi számában, hogy Ön mennyire szíven viseli a község közútjainak és vízvezető árkainak állapotát. A maga állítása szerint van viszont egy kisebb csoport (6-7 ember), autóbuszvezetők, tehergépkocsi vezetők, akik a közművekkel mit sem törődnek.

Polgármester úr! Ezek a gépjárművezetők nem azért járnak haza lakhelyükre a munkaeszközükkel, mert szeretnek szűk utakon forgolódni vagy megmutatni, hogy ők milyen buszt illetve tehergépkocsit vezetnek. Ezek a dolgozók azért parkolnak a faluban, mert mindegyikük munkaideje éjjel 2-5 óra között kezdődik és hajnalban, sokszor még azt sem tudják, hogy mikor végződik. „Horribilis” keresetükből nincs módjuk fenntartani két személygépkocsit, egyet családi használatra, egyet pedig munkába járásra (némelyiküknek egyet sem).

Ön nagytömegű járművekről ír cikkében, de ha megfigyeli, ezek a „nagytömegűek” mindig üresen parkolnak. Tehát a legnehezebb 12 tonna súlyú, ami 14 db 25 cm széles futófelületen gurulgat. Könnyen ki lehet számolni egy kerék útra mért terhelését. Egy középkategóriás személygépkocsinál nem biztos, hogy jobban rongálja az úttestet.

5-6 éve még nem parkoltak ilyen típusú járművek a községben, ennek ellenére akkor is lazultak, omlottak a vízvezető árkok betonkocka burkolatai, csatornatetők köríve süllyedt meg a rosszul visszajavított gáz-és vízbekötésekkel együtt. Tudunk önnek olyan utcát mutatni, aminek még a környékén sem járt autóbusz és tehergépkocsi, mégis tönkrementek a vízvezető árkok betonburkolatai. Vajon ezt ott mi okozta? Véleményünk szerint inkább a helytelen kivitelezés és a karbantartás évek óta való elmaradása.

Környékbeli településeken élő járművezetők elmondása szerint náluk sem kimondottan örülnek a nagy járműveknek, ám mégis belátják, hogy ennek a pár embernek, ilyen a munkaidő beosztása, nem rónak ki rájuk havi 10. 000 Ft parkolási díjat, nem fenyegetik tiltótáblákkal őket, és nem keresnek jogalapot megbírságolásukra, ahogy ezt Ön cikkében megígérte.

Nem gondoljuk, hogy ez lenne az egyedüli és legjobb megoldás, hisz ezek az emberek is a helyi önkormányzathoz fizetik adójukat.

Köszönjük megtisztelő figyelmét!

Hutera Tibor, Csizmadia György, Kalocsai István, Haraszi György, Haraszi Mihály

Köszönet

A Leányvári Újság hasábjain keresztül szeretnék köszönetet mondani Bánffy Miklós úrnak és a volt képviselőtestületnek, amiért díszpolgári címet adományozott nekem.

Köszönöm családomnak, edzőtársaimnak és a gyerekeknek mindazt a segítséget és támogatást, amit az elmúlt években nyújtottak nekem ahhoz, hogy munkámat minél eredményesebben tudjam végezni!

Köszönöm a rengeteg gratulációt, amelyet az elmúlt időszakban kaptam Leányvár lakosaitól.

Igyekszem az elkövetkezendő években is kemény munkával és kitartással fáradni gyermekeink testi és erkölcsi neveléséért, melyhez előre is köszönöm a további támogatást!

Tisztelettel:

Pfluger Antal

Közlemények

Lóczy Józsefnek és
Lóczy Józsefnénak!

50. házassági évfordulójuk
alkalmából gratulálnak és
sok boldogságot, jó egészség-
séget kívánnak gyermekei
és unokái!

*Őrizem a szemed
Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.*

*Világok pusztulásán
Ősi vad, kit rettenet
Űz, érkeztem meg hozzád
S várok riadtan veled.*

*Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.*

*Nem tudom, miért, meddig
Maradok meg még neked,
De a kezedet fogom
S őrizem a szemedet.*

Ady Endre

Anyakönyvi hírek

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk
januárban született polgártársainknak. Külön
gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Karvázy Mátyás (70) Várdomb u. 41
Bárdos Endréne (60) Bécsi út 56.

Hirdetés

1 fő férfi dolgozót alkalmaznék leányvári
munkahelyre. Bádogos-lakatos, vagy mű-
szaki beállítottságú 40 éves korig.
Érdeklődni: 06 30 348 43 15

... Impresszum ...

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leány-
vár község lapja · Megjelenik minden hónap 15-
én · Lapzárta: minden hónap elsején · Kiadja:
Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sok-
szorosítás: FÉBÉ Kht. · Megjelenik 650 pél-
dányban · Főszerkesztő: Domavári Zsanett ·
Szerkesztők: Madar Veronika, Für Dávid · Hir-
detésvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hir-
detések árai: egy oldal 24.000 Ft + Áfa, fél oldal
12.000 Ft + Áfa, negyed oldal 6.000 Ft + Áfa. ·
Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes.
· Elérhetőség: leanyvariujsg@freemail.hu ·
Észrevételeiket, kérdéseket a Polgármesteri Hi-
vatalban elhelyezett gyűjtőládán keresztül juttat-
hatják el a szerkesztőségnek.

**Egészségben, sikerekben gazdag Boldog Új Évet kívánnak
Leányvár minden kedves lakosának és olvasójának a
Leányvári Újság szerkesztői!**